

Událost - povaha

Základní vlastnosti každé (pravé) události spočívají především v tom, že každá událost se děje, a to od svého počátku až po svůj konec, přičemž počátek časově předchází onen konec, tj. konec přichází později než došlo k počátku. Směr událostního dění v čase je tedy takový, že událost nejprve vůbec není, pak se začne dít, děje se dále, dokud neskončí, a pak zase už není. V každém okamžiku svého dění se událost zčásti ukazuje, tj. ukazuje svůj momentální (aktuální) stav; tento stav se ovšem v jisté míře mění, takže jednotlivé stavy se od sebe liší (proto se také konec resp. poslední stav události odlišuje od jejího počátku resp. prvního stavu). Pro jinou událost (jakožto jiný subjekt) se nikdy dějící se událost neukazuje celá a po všech stránkách, nýbrž jen v jisté omezené perspektivě. Omezenost té či oné perspektivy záleží na několika okolnostech; označme si jednu událost, která se ukazuje, jako U_1 , zatímco onu druhou událost si označíme jako U_2 . To, jak se událost U_1 ukazuje události U_2 , závisí především na tom kterém časovém momentu, který je pro jednu a pro druhou událost jakoby stejný, tedy jakoby „týž“; to předpokládá jakousi společnou časovost obou událostí. Vedle toho je omezenost zmíněné perspektivy závislá také na vzájemném postavení obou událostí v prostoru. A posléze tady velmi významnou úlohu má tzv. reaktibilita té které události.

(Písek, 170903-1.)